

Column Remco Hoekman

DONKERE WOLKEN

Twee ontwikkelingen in de wet- en regelgeving die een grote impact kunnen hebben op de financiering van sportaccommodaties zijn de Wet Markt en Overheid en het Nederlandse Sportbesluit. Beide ontwikkelingen voeren de druk op de sport, los van de huidige financiële realiteit, nog verder op.

De Wet Markt en Overheid is onderdeel van de Mededingingswet en bindt de overheid aan regels waaraan zij zich heeft te houden als ze zich begeeft in het economisch verkeer en producten en/of diensten aanbiedt op de markt. Denk aan het verhuren van sportaccommodaties aan verenigingen of het exploiteren van een ijsbaan of zwembad. De overheid (1) dient de integrale kostprijs in rekening te brengen, (2) mag overheidsbedrijven niet bevoordelen, (3) mag gegevens die ze gebruikt voor haar activiteiten in het economisch verkeer niet voor zichzelf houden en (4) dient belangenverstrengeling te voorkomen. Op de werking van de Wet Markt en Overheid gelden uitzonderingen, zoals de sport. Gemeenteraden kunnen sportaccommodaties verklaren tot Dienst van Algemeen Economisch Belang (DAEB). Deze uitzonderingsmogelijkheid is door gemeenten massaal aangegrepen om het in rekening brengen van de integrale kostprijs van sportaccommodaties te vermijden. Slechts 1% van de gemeenten is daadwerkelijk overgegaan tot het in rekening brengen van de integrale kostprijs. In oktober 2015 is er door twee Kamerleden een initiatiefnota ingediend om de wet aan te scherpen en het moeilijker te maken om een DAEB vast te stellen. Dit is nogal tegen-

strijdig met het algemeen en publiek belang van sport, dat overheden op alle niveaus onderschrijven en de inspanningen die overheden de afgelopen jaren hebben gepleegd om maar niet te bezuinigen op sport. Acceptatie van deze initiatiefnota gaat betekenen dat gemeenten moeten stoppen met hun indirecte subsidie van de huurtarieven van sportaccommodaties. Als ze

gemeenten en stichtingen hun investeringen in sportaccommodaties op peil zullen houden en ergens deze 210 miljoen euro in hun begrotingen kunnen regelen. Dat is een opmerkelijke aanname, omdat gemeenten toch niet heel veel vet op de botten hebben. Oplossingen voor de hogere BTW-afdracht lijken eerder gezocht te gaan worden in inkrimping van het aanbod, terugbrengen

“

EEN 'VESTZAK-BROEKZAK' PRINCIPE, MET VEEL ADMINISTRATIEVE LASTEN EN NUL BATEN

niet willen bezuinigen op sport moeten ze dit gaan compenseren met subsidies voor sportverenigingen. Een 'vestzak-broekzak' principe, met veel administratieve lasten en nul baten. Ik vraag me af wat we daar met zijn allen mee op gaan schieten en waarom alles moeilijker moet worden gemaakt dan strikt noodzakelijk is.

Alsof dit niet genoeg dreiging is voor de sportsector, hangt ook nog de afschaffing van het Nederlandse Sportbesluit in de lucht. Slechts zeven procent van de gemeenten geeft aan hier in zijn geheel geen gebruik van te maken. De voordelen van het Sportbesluit vormen voor gemeenten dus een belangrijke variabele in hun meerjarenonderhouds- en investeringsplannen. De 'structurele jaarlijkse opbrengst' voor de Belastingdienst bij het afschaffen van het Sportbesluit wordt door de staatssecretaris van Financiën geschat op 210 miljoen euro. Daarbij gaat hij ervan uit dat

van de kwaliteit van sportaccommodaties en/of een duurder sportaanbod. Wederom het tegenovergestelde van wat het sportbeleid op alle overheidsniveaus beoogt.

Is het een idee dat de woordvoerders sport van de diverse fracties in de Tweede Kamer eens een kopje koffie gaan drinken bij hun collega woordvoerders financiën? Samen moet er toch een creatieve oplossing gevonden kunnen worden voor de problemen die gaan ontstaan door deze lastenverhogende maatregelen voor sport, die niemand zegt te willen.

Remco Hoekman is senior onderzoeker bij het Mulier Instituut en verbonden aan de Radboud Universiteit Nijmegen.